

Aleksandrowicz Jerzy, ur. 1819 w Kumiechszkach koło Suwałk, zm. 1894 w Warszawie, botanik. Po studiach na uniwersytecie w Petersburgu działał w Warszawie: od 1843 r. jako nauczyciel szkoły realnej, w 1855 objął wykłady w Szkole Farmaceutycznej, w 1860 został profesorem Akademii Medyko-Chirurgicznej, w latach 1862-1869 był profesorem Szkoły Głównej, a od 1869 do 1878 profesorem botaniki Uniwersytetu. Jego działalność ~~max~~ w dziedzinie ogrodnictwa datuje się od 1850 r., gdy objął kierownictwo naukowe/Ogrodu Botanicznego, ~~xxx~~ który podźwignął z upadku i był w okresie 1864-1878 jego dyrektorem, współpracując z ogrodnikami Sparmannem i Hipolitem Cybulskim. Ponadto w latach 1869-1886 był dyrektorem Ogrodu Pomologicznego w Warszawie, gdzie też założył pierwszą w Polsce Szkołę Ogrodniczą (1879-1886) oraz przyczynił się ^{w 1884} do utworzenia Towarzystwa Ogrodniczego, ~~xx1884~~ którego był pierwszym prezesem a od 1887 członkiem honorowym. Interesował się pszczelarstwem, był jednym z pionierów jedwabnictwa. Współpracował z licznymi wydawnictwami naukowymi m.i. z Wielką Encyklopedią Powszechną Ilustrowaną, z czasopismem "Wszechświat", jego uczniem był botanik Józef Rostafiński.

Jankowski E. 1923; Ogródnik Polski 1885, 2-5; Polski Słown. Biograficzny 1935; Wielka Encykl. Powsz. PWN 1862.